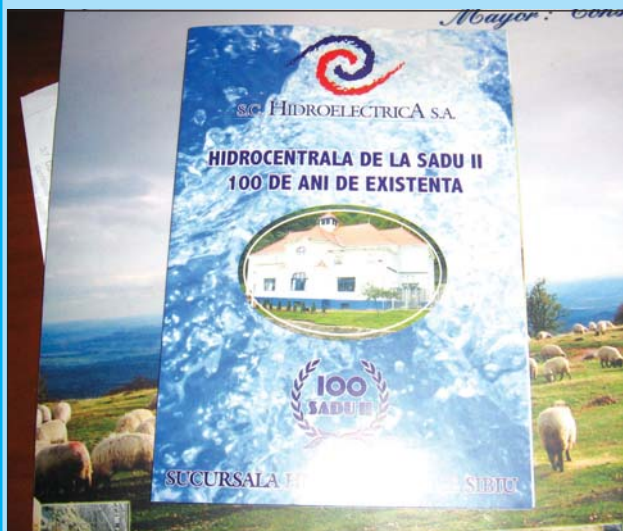

Eveniment de deosebită importanță pentru istoria energiei românești și pentru comuna Sadu

Un eveniment de maximă importanță pentru istoria energiei românești, s-a desfășurat la Sadu odată cu sărbătorirea a 100 de ani de la punerea în funcțiune a CHE Sadu II. (Uzina a 2-a Sadu). Sărbătoarea seculară marchează importanța energiei românești de-a lungul timpului și oferă noilor generații de energeticieni sentimentul perenității. Așa cum știm cu toții, hidroenergetica pe Valea Sadului debutează în anul 1895, când sosește la Sibiu, Oskar von Miller din München, cel care a organizat expoziția electrotehnică de la Frankfurt pe Main și a introdus electricitatea în Bavaria; în acel an s-a hotărât construcția centralei Sadu .I. în baza documentației întocmite de acesta. După cum se știe centrala Sadu .I. este prima centrală din România și din Estul Europei care producea energia și o transporta spre consumator, comuna Sadu fiind prima localitate din țară electrificată. Construirea centralei de la Sadu .II. s-a impus ca urmare a creșterii consumului de energie electrică în zonă și ca urmare a recomandării lui Oskar von Miller în anul 1903. Construcția a început

Consiliul Județean Sibiu, reprezentanții Hidroelectrica din toată țara, alți invitați și conducerea Hidroelectrica Sibiu, în frunte cu directorul general ing. Dordea Mircea, cel care a condus și organizat această manifestare. Momentul cel mai emoționant a fost la festivitatea de premiere, foarte apreciată de către invitați, când cei mai în vârstă dintre angajații centralei, pe orice funcții au fost, și astăzi sunt venerabili pensionari, au fost premiați de către conducerea societății. Un moment cu adevărat emoționant, deoarece gestul de recunoștință către pensionari a fost răsplătit de aceștia cu lacrimi de emoție și bucurie. Nu au scăpat nepremiați nici cei care astăzi își desfășoară activitatea la cele două centrale sub îndrumarea maestrului Dăncană Ioan. Stimați cititori, odată cu desfășurarea acestui eveniment s-a scris o nouă filă în Istoria comunei Sadu, care zic eu de fiecare dată când am ocazia, o să fie atât de citită și respectată, după cum personalitatea și demnitatea sădeanului le impun. La această manifestare a participat și subsemnatul, care nu a scăpat

în anul 1905 sub conducerea sa și este situată la 5 km amonte de Sadu .I. La Sadu .II. s-a realizat una din primele interconexiuni din țară, între centralele Sadu .I. și .II.. Barajul de la Sadu era în 1905 primul baraj românesc din beton, de greutate, în arc.

La acest mare eveniment au participat înalte personalități publice județene printre care Marin Crăciun – subprefect județului Sibiu, Gheorghe Dicu – vicepreședinte

ocazia să facă cunoscute invitaților importanța acestui eveniment, o scurtă descriere a localității și rolul important pe care l-a avut hidroenergetica în dezvoltarea economică a localității. Nu în ultimul rând, așa cum fac și în aceste rânduri aduc cele mai cordiale salutări tuturor celor care au contribuit direct sau indirect la dezvoltarea acestui sistem, care trebuie să recunoaștem "s-a născut pe Valea Sadului."

☞ Primar, Valentin IVAN

Mitropolitul Ardealului face "Pace la Sadu"

Urmare a discuțiilor purtate la nivel local privind clarificarea situației școlii, care au eșuat, la inițiativa primarului a fost invitat la o ședință extraordinară I.P.S. dr. Laurențiu Streza – Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului. La ședință au participat membrii Consiliului Local Sadu, membrii consiliului parohial și preoții din Sadu. Ședința a fost deschisă de către primarul comunei Sadu, Valentin Ivan care a prezentat invitații, după care conform rânduielilor bisericești s-a rostit o

rugăciune.

Din discuțiile purtate la nivelul a două ore, iată care este principala concluzie: consilierii locali merită un nou mandat. Nu mi-a fost dat să văd o echipă cu adevărat unită, ce știe care este menirea unui consilier local la nivelul administrației locale. Toți am avut un singur țel: acela de a dobândi proprietatea asupra imobilului școlii. De remarcat de asemenea a fost și poziția membrilor consiliului parohial care au avut aceeași inițiativă. După mai multe discuții și interpelări, cu adevărat

"harul sfântului duh" s-a coborât peste cei prezenți și Înaltul Ierarh a făcut o propunere care a fost acceptată de toți membrii prezenți; adică Biserica cedează dreptul de proprietate asupra clădirii școlii și a terenului aferent, contra unei despăgubiri echivalente la achiziționarea de către Parohia Sadu a unei case parohiale. Considerăm că s-a făcut dreptate și nu avem niciun motiv să nu spunem: cu multă "înțelepciune" poți să câștigi un război, indiferent cât de viclan este inamicul.

În încheiere, eu primarul comunei aduc cele mai calde urări de bine și mulțumire Înaltului Ierarh – cetățean de onoare al comunei Sadu, pentru felul care s-a implicat în acest conflict și de asemenea tuturor celor care au participat și susținut această inițiativă. Nu în ultimul rând dumnea-voastră tuturor cititorilor care ați fost alături de noi, în situația de a apăra averea comunității.

Așadar pacea revine din nou peste poporul credincios din Sadu.

☞ Primar, Valentin IVAN

Anunț - licitație

Primăria Comunei Sadu cu sediul în comuna Sadu, str. I.M. KLEIN, nr. 36, Județul SIBIU, telefon 0269-568119, 0269-568472,

fax. 0269-568027 vinde prin licitație publică deschisă, terenul situat în intravilanul comunei Sadu, zona Valea Plaiului în

suprafață de 6.000 mp în vederea realizării de obiective cu caracter turistic (complex turistic, pensiune agroturistică, etc). Prețul de pornire a licitației este de 20 lei / mp, treapta de licitație: 2 lei / mp.

Caielele de sarcini se pot achiziționa contra sumei de 200 lei de la sediul Primăriei. Licitația se va organiza la sediul Primăriei Sadu în data de 30 octombrie 2007, ora 12.

Bucuria celor mici!

La noi la Sadu și anul acesta școala a început sub cele mai bune auspicii. Școala este frumoasă, luminoasă, curată și parcă și elevii, cu fiecare an ce trece, sunt mai frumoși, mai cuminiți și mai dornici de învățatură. Iar acesta este lucru cel mai important, atât pentru ei, cât și pentru părinți și cadrele didactice.

Mulți au primit manuale noi pe care să le îngrijească așa cum trebuie. Orarul școlii a fost definitivat, învățătoarele și profesorii intrând în materiile de studiu conform programei școlare.

Vreau să precizez însă două lucruri de importanță deosebită. În urma inspecțiilor efectuate de două echipe din partea Direcției Sanitare a județului Sibiu, Școala cu clasele I-VIII „Samuil Micu” a obținut autorizația sanitară de funcționare pentru anul școlar 2007/2008.

Al doilea lucru important

este faptul că, deși apa curentă nu este încă potabilă, elevii au la dispoziție 5 dozatoare noi, pe care le alimentăm cu apă de la izvor. Dacă până anul trecut școala a avut cu chirie 5 dozatoare de la firma Aquador, la începutul lunii septembrie, domnul primar Valentin Ivan s-a implicat personal și în câteva zile, cele 5 dozatoare noi, care acum sunt proprietatea noastră, au și fost instalate în școală.

Zilele trecute au fost aduse și instalate 3 calculatoare performante, o imprimantă multifuncțională, un video-proiector, o cameră digitală și un aparat foto digital, din fondurile alocate de buget pentru amenajarea unui Centru de Documentare și Informare. Le folosim, chiar dacă lucrările pentru Centrul de Informare sunt în stand-by până la clarificarea situației juridice a clădirii școlii.

Și dacă la școală, din

motivele pe care le cunoaște toată lumea, lucrurile s-au cam oprit, în schimb la grădinița cu program normal, transformările sunt spectaculoase. A fost zugrăvit exteriorul, s-au montat uși noi, iar în momentul de față se montează parchet melaminat în toate sălile de studiu. În curând va fi instalată și centrala termică, astfel încât, dacă ținem cont și de leagănele frumos colorate din curte, grădinița noastră este un fel de rai pe pământ.

În încheiere, și spun lucrul acesta cu deplină responsabilitate, afirm că tot ceea ce s-a efectuat la grădiniță, reprezintă dorința și interesul pe care domnul primar Valentin Ivan le manifestă de vreo doi ani de zile, pentru a ridica nivelul grădiniței din Sadu la un nivel comparabil cu al celor mai performante grădinițe din Sibiu.

Prof. Dorin POPESCU,
director

Postul de Poliție al Comunei Sadu

Cum să prevenim furturile de și din automobile

A preveni presupune a cunoaște, a cunoaște înseamnă a perfecționa conținutul procedeele și metodele de lucru în raport cu permanentele modificări ce apar în manifestarea fenomenului infracțional.

Pentru a preîntâmpina comiterea furturilor de și din autoturisme, vă prezentăm câteva cauze și condiții care favorizează acest gen de infracțiuni:

Cauze:

1. lipsa sistemelor de alarmare și a dispozitivelor

antifurt din dotarea autoturismelor sau folosirea improvizatelor;

2. parcare autoturismului în locuri improprie (dosnice, întunecoase), fapt ce îngreunează supravegherea acestuia;

3. lăsarea la vedere a unor obiecte tentante (genți, borsete, obiecte de îmbrăcăminte, casetofone auto etc.);

4. neasigurarea suplimentară a roții de rezervă;

5. neacordarea atenției cuvenite, de către posesorii

autoturismelor străine, dispariției bușonului de benzină.

Măsuri preventive:

6. verificați dacă portierele sunt asigurate atunci când plecați din autoturism;

7. parcați autoturismul pe timpul nopții numai în locuri iluminate și vizibile;

8. controlați înainte de plecarea de la mașină dacă roata de rezervă și sistemul de închidere a portbagajului sunt asigurate corespunzător;

9. asigurați-vă autoturismul chiar dacă lipșiți din el câteva

minute;

10. nu încredințați mașina altor persoane pentru a o conduce;

11. evitați să țineți în autoturism actele de identitate, de firmă, permis de conducere, actele de înmatriculare ale mașinii sau orice alte înscrisuri;

12. dotați autoturismul dumneavoastră cu sistem de alarmă;

13. sistemul de blocare a axului volanului, a cutiei de viteze sau a sistemului de frânare este un mijloc de

descurajare a hoților de automobile;

14. nu lăsați cheile în contact sau la îndemâna oricui;

15. la parcare autoturismului scoateți o piesă fără de care autoturismul nu poate porni. În acces mod iefin puteți împiedica sigur furtul autoturismului dumneavoastră;

16. pentru cei care doresc să cumpere un automobil, le reamintim să întocmească întotdeauna actele de vânzare-cumpărare la Com-

partimentul Înmatriculări din cadrul S.E.I.P. În aceste condiții veți fi siguri că puteți înmatricula automobilul și că acesta corespunde din punct de vedere tehnic;

17. vă recomandăm ca bunurile electronice să fie scoase din autoturism pe timpul nopții ori să notați marca, seria și numărul acestora.

Ag. șef. principal
Gheorghe NEGRILĂ,
șeful postului de Poliție
Sadu

Minuta ședinței ordinare a Consiliului Local al comunei Sadu desfășurată în data de 30 august 2007

La ședința ordinară a Consiliului Local al comunei Sadu desfășurată în data de 30 august 2007 au participat 9 consilieri din totalul de 11 membri ai Consiliului Local al comunei Sadu.

În cadrul acestei ședințe s-au aprobat 7 hotărâri, după cum urmează:

Hotărârea Consiliului Local

al comunei Sadu nr. 51/2007 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al comunei Sadu pe anul 2007.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 52/2007 privind revocarea HCL Sadu nr. 40/2007 privind aprobarea achitării integrale a prețului

contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Primăria comunei Sadu și SC STURZA&HERCH SRL pentru terenul situat în comuna Sadu, zona "Valea Plaiului" și completarea contractului de vânzare-cumpărare.

Se explică că actul adițional nu s-a încheiat datorită eșuării negocierilor cu reprezentanții SC Sturza&Herch SRL.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 53/2007 privind revocarea HCL nr. 46/2007 privind aprobarea încheierii unui contract de închiriere pentru imobilul „Dispensar veterinar” situat în comuna Sadu, str. Viilor, nr. 15 (589) cu S.C. HANVET S.R.L. Sadu, reprezentată prin Hanea Dumitru, medic veterinar concesionar al activității sanitar-veterinare pe raza comunei Sadu.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 54/2007 privind aprobarea studiului de fezabilitate al proiectului „REȚEA DE ALIMENTARE CU APĂ ÎN LOCALITATEA SADU, JUDEȚUL SIBIU”.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local

al comunei Sadu nr. 55/2007 privind aprobarea Planului Urbanistic General al comunei Sadu.

DI. primar precizează că există o restricție de obținere a autorizațiilor de construire în zonele de protecție din centrul comunei. De asemenea, există interdicție de construire în zonele Tocile și Valea Morii - se poate construi numai dacă solicitanții elaborează PUZ și PUD.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 56/2007 privind respingerea propunerii SC „Apă Canal” SA Sibiu, concesionarul serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, de majorare a prețului apei brute la nivelul comunei Sadu.

Această hotărâre s-a aprobat cu 8 voturi "pentru" și o abținere - dl consilier Veștemean Virgil.

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 57/2007 privind acordarea unui ajutor de urgență familiei d-lui Popovici Ioan aflată în situație deosebită.

Această hotărâre s-a aprobat cu 9 voturi "pentru".

La DIVERSE:

DI primar prezintă lista de prețuri propusă de RPL Valea Sadului pentru vânzarea

lemnului pentru populație, lemn pe picior. Se analizează fiecare preț și se decide ca acesta să rămână în cuantumul stabilit de RPL Valea Sadului.

Se analizează cererea d-lui Roman luncu de deblocare a văii. Se va curăța albia râului în vederea deblocării văii.

DI. primar propune executarea unui studiu pentru captarea torentelor pentru a evita situațiile deosebite.

DI. primar informează că

banca câștigătoare a licitației pentru obținerea împrumutului este Alpha Bank România, prin Agenția Cîsnădie.

Referitor la clarificarea situației juridice a școlii se decide constituirea unui comitet pentru a merge la Mitropolie pentru a discuta cu Mitropolitul. ȘEDINȚA SE DECLARĂ ÎNCHIEATĂ.

Delia-Iulia
LOTREAN, secretar al
comunei Sadu

Ordinea de zi a ședinței CL din 27 septembrie 2007

În cadrul ședinței ordinare a Consiliului Local al comunei Sadu ce s-a desfășurat în data de 27 septembrie 2007, ora 20.00 a fost dezbătut următorul proiect al ordinii de zi:

1. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare.

2. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind aprobarea documentației tehnico-juridice având ca obiect dezmembrearea terenului, proprietatea comunei Sadu, înscris în CF nr. 1 Sadu cu nr. top. 4511/1/3, 4512/1/3, 4513/1/2 în suprafață de 10.000 mp în zece corpuri funciare distincte.

5. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind

vânzarea prin licitație publică a celor 9 (nouă) parcele de terenuri situate în intravilanul localității Sadu, înscris în CF nr. 1 Sadu, dezmembreate din nr. top. 4511/1/3, 4512/1/3, 4513/1/2.

6. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind aprobarea planului urbanistic de detaliu pentru construire „PENSIUNE P+E+M”, în comuna Sadu, trup intravilan 2 Tocile înscris în CF nr. 10727 Cîsnădie, nr. top. 2165/2/1/1/2 în suprafață de 723 mp, proprietar Botez Radu Mihai și soția, Botez Maria.

7. Diverse.

Valentin IVAN,
primar

„Învățați de la Mine că sunt blând și smerit cu inima....”

Despre smerenie,

Smerenia este, opusă mândriei- păcatul capital – care a adus la căderea îngerilor, - fapt ce a înveselit pe Eva, diavolul întunecându-i rațiunea cu cuvintele lingușitoare, cu prefăcătoriile lui, cu minciuna și smerenia lui- trezindu-i sentimentul cel mai periculos al tuturor timpurilor- MÂNDRIA care duce pe om la pierzanie , așa cum a dus la moarte pe primii oameni – protopărinții noștri: Adam și Eva; iar prin călcarea poruncii lui Dumnezeu, a intrat păcatul în lume și odată cu acesta și flagelul omenirii: MOARTEA.

Să ne smerim, mai ales acum în aceste vremuri, când ura, fărâdelegea, invidia, blasfemia, parcă sunt la ele acasă, și-și pun tot mai mult amprenta asupra omenirii, iar mândria celor ce se cred puternici, bate la ușa sufletului neconștient, tulburând liniștea lor și a celor din jur fără să vadă cursa pe care vrășmașul i-o întinde pe pământ și se gândește numai la cele pământești și nu cugetă la cele viitoare, la cele veșnice.

Dar, dacă vom fi smeriți, ne vom putea ruga în liniște cu mintea trează, căci Dumnezeu spune: „La cine voi căuta, decât numai la cel blând și liniștit , la cel care tremură de cuvintele mele”(Isaia 66,2), iar Mântuitorul spunea ucenicilor săi: „Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre”(Matei 11,29).

De aici reiese clar că omul cel smerit cu inima și care se

smereste cu adevărat – nefiind fățarnic- nu va putea să se supere, nici să se mânia pe aproapele său, pentru că sufletul lui este întotdeauna potolit de Hristos și se gândește numai la viața și faptele sale pe care le săvârșește spre binele său și al aproapelui în slujba în care este pus, exclamând cu psalmistul David- dacă poate: „ lată tu, mi-ai răsplătit cu bine, pe când eu ți-am făcut numai rău”.

Că tot cel ce se va înălța se va smeri, iar de-mi vei zice că sunt om bun și cucernic, voi pricepe că sunt bun-când voi avea smerenie-iar dacă ești în slujba oamenilor, ia seama ca să nu ponegrești pe nimeni, ca să nu le poruncești lor- ca un zbir, ca și cum ai stăpâni peste ei - ca să nu se înalțe inima ta spre rău, ci oprește-ți îndrăznirea și nesimțirea, iar cu sufletul, socotește-te mai mic, ca slujitor al tuturor, deci să ne silim să câștigăm înțelepciunea cu smerenia, păzindu-ne de mândrie, de plăcere și mai ales de lauda oamenilor, care este maica. Smerenia este cununa de pietre scumpe, a oricărui creștin cu frică de Dumnezeu și cu puțină rușine față de oameni și cel ce vrea să câștige această virtute, acela pururea să se silească să-și depreindă firea pentru a-și vedea propriile sale păcate și greutăți, căci astăzi poate fi bine, dar mâine ce va fi? Să nu-ți defaime aproapele, să nu osândească pe nimeni văzând doar gunoaria din ochiul vecinului său, iar

bârna se odihnește în ochiul său.

Căci dacă cineva este cinstit și laudat de oameni, mai mult decât măsura lui, decât meritul unuia ca acela este lipsit de mult bine, spun Sfinții Părinți, căci scris este „Celui ce i se pare că stă, să se păzească să nu cadă”, și de multe ori pe mulți ne stăpânește mândria, crezând probabil că „noi” am făcut cerul și pământul sau am înființat mersul pe jos, ori am pus coadă la prună, oare așa să fie?... Ce faci, omule?!... Trezește-te din vis, că cel ce a făcut cerul și pământul s-a smerit pentru noi și noi care suntem tină și țărână, pentru ce ne laudăm atâta cu ceea ce am realizat, pentru ce ne mândrim, căci ia aminte: „mai bine să fiu biruit și să am smerenie și mulțumire sufletească, decât să fiu biruitor , bândindu-l pe altul și să am mândrie în mine cât începe, lucru urât de Dumnezeu”; căci smerenia înseamnă, umilință, căință, răbdare, nu îngâmfare și fuga după preamărire și laudă deșartă, căci cele ale omului sunt trecătoare, iar ale Domnului sunt veșnice. Gândește-te înainte de a vorbi, căci judecățile Domnului nu sunt ca ale omului „ Irimia umiliniță și smerenia, Dumnezeu n-o va urgisi”(PS 50)

Întruna din zile un călugăr îl întreabă pe duhovnicul său, zicând: Ce este SMERENIA? Duhovnicul i-a răspuns: „Smerenia este ca omul să se socotească pe sine mai nevrednic și mai păcătos decât toți și supus tuturor”. Iar

părintele i-a zis: Să nu încerci să vezi păcatele aproapelui tău, ci păcatele și răutățile tale să le vezi și neîncetat să te rogi lui Dumnezeu pentru iertarea ta; iar ca să te mântuiești rabdă muștrările, insultele și vorbele minciunoase puse pe seama ta cu smerenie- indiferent de la cine vine căci acesta este lucrul mare și mult mai de preț decât toate bunătățile, căci sporirea omului este smerenia , căci pe cât se pogorâră cineva în smerenie pe atât se înalță la Dumnezeu”.

Deci, cel ce descoperă și își arată faptele sale cele bune pentru fericirea, lauda și slava deșartă a oamenilor- acela este asemenea cu

omul care seamănă sămânța sa pe deasupra pământului și nu umblă cu grapa peste ea ca să o acopere și venind pasările cerului mănâncă sămânța și în zadar rămâne oboseala lui. Iar cel ce își ascunde faptele sale cele bune , acela este asemenea omului care semănându-și sămânța sa, îndată o acoperă cu țărână și aceea rămâne; răsare, prinde viață, crește și rodește.

Cel ce are smerenie se smereste pe sine și pe aproapele său, căci nu numai cu cuvântul să nu smerim, ci și cu mintea, cu cugetul, cu simțirea și mai ales cu fapta, căci cel ce se înalță între cele ale lui Dumnezeu, pe sine se smereste, după cum pământul nu

cade niciodată, așa nu cade nici cel ce se smereste.

Să iubim, iubiiți creștini smerenia pentru Dumnezeu, pentru că însuși Dumnezeu s-a smerit, pentru noi până la moarte, și încă moartea pe Cruce.

Astfel putem să câștigăm ascultarea, supunerea, căci ascultarea este maică a vieții veșnice, iar neascultarea este maică a pierzaniei.

Prin ascultare și prin smerenie vom intra în împărăția cerurilor și vom moșteni viața veșnică, fiecare după osteneala depusă.

Prin ascultare și prin smerenie vom intra în împărăția cerurilor și vom moșteni viața veșnică, fiecare după osteneala depusă.

✎ Gheorghe NEAGOE, preot paroh

Să ne cunoaștem cetatea(I)

Vă facem cunoscut odată cu apariția acestui număr al ziarului local un extras din monografia comunei scrisă de marele istoric, profesor doctor Lucian Giura. Considerăm ca tot cetățeanul să cunoască filele de istorie ale comunei.

În loc de argument

Situată în Mărginimea Sibiului, într-o zonă de frumuseți aproape unice, unde natura a răsplătit din plin aceste locuri, localitatea își pierde începuturile ei istorice în negura vremurilor. Din păcate, lucru de altfel constatat cu mult înaintea noastră de fiul unei alte comune mărginene, istoricul Ioan Lupăș, semnalăm numărul mic de documente referitoare la zonele rurale în comparație cu cele care oferă informații despre localitățile cu statut urban. În faza actuală a documentației, ne circumscriem la o selecție din și așa puținul material arhivistic-documentar consultat până în prezent. Referindu-se la „zgârcenia” documentelor, precum și la dificila sarcină pe care și-ar asuma-o cineva, doritor a redacta monografia unei localități rurale, istoricul amintit mai sus notează: „Adevărat că pentru a reinvia, pe temeiuri documentare, trecutul satelor, este necesară o lucrare mult mai anevoioasă decât pentru reconstrucțiunea istorică a vieții de la oraș. Câtă vreme documentele relative la trecutul aglomerațiilor urbane sunt și mai numeroase și mai bine păstrate, cercetătorul vieții istorice rurale întâmpină la tot pasul felurite dificultăți, explicabile prin numărul redus, de obicei defectuos redactate și numai întâmplător păstrate, în legătură cu anume momente din viața obștească sau par-

riculară a sătenilor”.

Pomim în incursiunea noastră de la un precept clar și anume, acela al valoroasei contribuții a locuitorilor comunei Sadu la dezvoltarea economică și culturală a țării, înmănușind în cadrul prezentului volum tot ceea ce a construit mai valoros, mai demn de reținut din istoricul acestei străvechi vetre culturale românească, care însumează mai bine de șase secole de la prima sa mențiune topografică-istorică.

O monografie atotcuprinzătoare, completă a localității încă nu a văzut lumina tiparului, cu toate că în acest sens au existat câteva încercări, soldate cu rezultate, unele mai modeste, altele mai în profunzime, unele tratând doar anumite aspecte, altele încercând o sinteză a vieții economice, sociale și politice a acestei localități.

Pentru întregirea documentației noastre am apelat la valoroasele fonduri de carte păstrate în Biblioteca „ASTRA”, Biblioteca Mitropoliei Sibiu, Biblioteca Muzeului Brukental. Informații de primă mână au fost consultate în urma cercetării Arhivei Primăriei Sadu, a Condiții Parohiei Ortodoxe Sadu precum și a documentelor păstrate la școala din localitate.

Din trecutul acestei localități s-a consemnat tot ceea ce merită înregistrat, cu dorința exprimată de a lăsa generațiilor viitoare, o carte vie, deschisă, a

ceea ce au realizat tații și strămoșii lor așa cum se exprimă un istoric: trecutul trebuie cunoscut de către toți și cu clipele lui de mândrie națională și cu umbre dureroase și adeseori amare ale unor evenimente nedorite”. Cum este și firesc , acest demers nu va încheia studiul problemei pe care ne propunem s-o tratăm , ci ea va fi corectată, îmbogățită de cercetările viitoare.

Lucrarea, în pofida dimensiunilor ei relativ modeste, ce a solicitat autorului o muncă susținută, este posibil să aibă imperfecțiuni și erori, care, fără voia noastră s-au putut strecura, cu toată vigilența și controlul nostru. Dar, cine poate să întrupeze perfecțiunea? Vom fi deci recunoscători tuturor oamenilor de bine care le vor descoperi, aducându-ni-le la cunoștință, spre a face convenită rectificarea la o eventuală nouă ediție.

Lucrarea este generată de respectul și admirația noastră pentru această localitate, pentru fiii acesteia, cei care au contribuit din plin la dezvoltarea culturii naționale, a conștiinței latine a poporului și a limbii române, comună intrată în istorie ca locul de obârșie a cărturarilor și luptătorilor politici transilvăneni, i-am definit pe Ioan Inochentie Micu-Klein, Samuil Micu Klein, Ioan Piuaru Molnar, Ioan Hannia, Dumitru Bunea și mulți alții, pentru mareaștele și nemuritoarele lor fapte; ea este dedicată contemporanilor noștri, fiii și fiicele

acestor meleaguri, care într-o varietate impresionantă de profesii își aduc o contribuție de seamă în diverse sectoare economice, în învățământ sau în cultură, în sănătate și sport atât în așezările învecinate, la Cîsnădie, Tâlmăciu ori Sibiu, cât și în diferite localități din țară, ori de peste hotare.

În redactarea lucrării am indicat permanent sursa de informare, bazându-ne întotdeauna pe elemente serioase, demne de încredere, iar în cazul în care ne-a lipsit, am semnalat știrea cu rezerva creată și impusă de caracterul unei lucrări științifice.

Coordonate geografice

Cadrul Natural
Ajușii la Turnul Roșu, într-o călătorie imaginară pe apa Oltului, în stânga râului, sub Munții Făgăraș se desfășoară „Țara Oltului” sau „Țara Făgărașului”, odinioară posesiune (ducat) al domnilor munteni, iar în dreapta Oltului, se întinde altă „veche Românie”, cea a Sibiului, „în care s-a aflat cândva și Țara Amlașului (în zona Săliștei și Amlaș de azi)”.

Pomînd în călătoria noastră spre vest și nord-vest, urmărind îndeaproape linia sinuoasă reprezentată de poalele și văile munților, după Boiță întâlnim, unul după altul un șirag de sate „dintre care unele sunt vestite de multă vreme în toate părțile locuite de români și anume: Sadu, Râu Sadului, Tâlmăciu, Tâlmăcel Rășinari, Poplaca, Gura Râului, Orlat, Fântânele, Sibiel, Vale, Săliște, Galeș, Tilișca, Rod, Poiana Sibiului și Jina”.

Așezate în zona de trecere dintre Depresiunea Sibiului și Munții Cibinului, de-a lungul

Văii Sadului, comuna Sadu este una dintre așezările curat românești de pe partea transilvană a lanțului Carpaților Meridionali, la o distanță de aproximativ 15 kilometri sud-est de Sibiu, având coordonatele de 45035' latitudine nordică și 34030' longitudine estică, cu o altitudine de 451 m față de nivelul mării.

Vecinătăți

Localitățile învecinate cu Sadu sunt: la vest, comuna Râu Sadului, așezare situată ca și Sadu de-a lungul văii cu același nume la circa 14 km depărtare; la est, orașul Tâlmăciu la o distanță de 7 km depărtare, iar la sud-est localitatea Tâlmăcel la 10 km distanță, cu posibilitatea de acces prin Tâlmăciu; la nord-est orașul Cîsnădie, la 7 km distanță. Legăturile cu aceste localități sunt efectuate prin drumul județean asfaltat, atât înspre Cîsnădie cât și Tâlmăciu. Șoseaua care leagă comuna de Cîsnădie se prelungește, apoi spre Sibiu. Amintim că actualele șosele spre Cîsnădie i se spune „ Drumul cel nou”, întrucât cel vechi era actuala „ Calea carălor ”, care îndată după ieșirea din comună apucă în dreapta peste Valea Morii, trece pe la capătul de sus al pădurii „Tufari” și se împreună cu drumul cel nou după „Dealul lui Grigore”, aproape de Cîsnădie.

Comuna Sadu este lipsită de stație de cale ferată. Cele mai apropiate sunt la Tâlmăciu pentru trenurile spre Sibiu, Brașov și Râmnicu Vâlcea precum și Cîsnădie care însă , în prezent, deservește numai trenurile de marfă spre Sibiu.

Hotarul comunei Sadu are o suprafață totală de 4.688 ha, din care: 662 ha le constituie pământul arabil, 820 ha fânețe, 539 ha pășunile, 57 ha livezile

de pomi, 2500 ha pădurile și 110 ha pământul neproductiv, cu mențiunea a că și mărirea hotarului a suferit modificări, în decursul vremurilor.

Structura geologică

Din punct de vedere stratigrafic, formațiunile geologice din bazinul Văii Sadului sunt de patru vârste diferite. Cele din cursul superior și mijlociu aparțin Ante-proterofitului superior (seria de Sebeș-Lotru) și Proterofitului superior- Paleofit (seria de Sebișel), iar cele din cursul inferior, Neogenului (Miocen-Trotonian și Cuaternarului).

Factorul litologic a avut un rol deosebit de important în geneza, repartiția și caracteristicile solurilor. Solul și subsolul teritoriului comunei au o structură diferită. Predominant este solul brun de pădure cu un conținut mic (2%) de humus. Solul, format sub influența unui climat cu ierni aspre și veri răcoroase cu ploii, necesită precipitații abundente. Îngrășămintele organice și minerale sunt indispensabile pentru obținerea recoltelor agricole ca și pentru pomii fructiferi. Răspândirea solului sub formă de fașii (zone) este caracteristică pentru arealul Sadului. În afara solului brun cu o răspândire zonală, se întâlnesc și alte tipuri de soluri cu arie de întindere mai mică, în asociație cu primii („Sărata”) în „Tocile” sub formă de insule, nepracticabile pentru agricultură sau fânețe. Solurile mlăștinoase denumite „Locoviște”, acoperite cu resturi și papură, sunt și acestea nepracticabile pentru agricultură. În aval, înspre Tâlmăciu, solul este nisipos pe o întindere destul de mare pe ambele maluri ale râului, în schimb în amonte râul se îngustează începând dealurile și solul stâncos.

„Și Iisus (răstignit) zicea: Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac...” (Luca 23, 34)

O zi caldă și liniștită de Gustar... atâta liniște, atâta tăcere, atâta sfințenie... din când în când doar, asemeni unui vornic ostenit de ani și drum, o adiere timidă de vânt parcă anunța ceva șoptind cu glasuri stins... N-ai fi îndrăznit parcă nici să te miști de teamă ca nu cumva să strici cu valurile ființei tale această acalmie a naturii izvorâtă parcă din rațiunile ascunse ale Cuiva...ale Altcuiva...

Cine s-ar fi gândit vreun moment că în toată liniștea și căldura aceasta pe care o simțeam și o gustam și eu cu toată ființa mea va veni și-un „vifor atât de rece” încât îmi va îngheța clocotul sângelui în vine și împreună cu el va înăbuși toată această calamitate edenică?

Aveam în față ziarul (Info Sadu), care tocmai hrănise hulpava mea cutie poștală... mirosea a proaspăt... și cu nerăbdarea unui copil care primește-n dar ceva nou, m-am repezit asupra lui, interesat ca oricare să urmăresc cursul vieții acestei comunități binecuvântate de Dumnezeu. Trec cu atenție și uimire peste câteva din articolele prime, când... ochii mi cad undeva în josul paginii pe un articol scris de către un domn, pe numele său D.P. (cei care mai aveți ziarul vă rog să-l citiți sau recitiți-l și veți găsi numele întreg). Un articol al cărui titlu nu anunța nimic neliniștitor, dar al cărui conținut era născut dintr-o vizibilă rătănire a unei gândiri și exprimări acuzatorii, frustrante și inadecvate gândirii unui - cum însuși se autointitulează - „modelator de spirite și caractere” (nr. 6/ iulie 2007) și mai ales unui ziar care se respectă...

Am stat pasiv (la partea de început citindu-l (nu pot spune gustându-l) cu oboseala aceea a omului care caută o legătură în bulversitatea ideilor care nu se leagă una cu alta nicidecum în fața înțelegerii lui... și toate acestea până când am ajuns a lectura finalul, final pe care aș dori să-l citez aici și asupra căruia v-aș ruga să vă aplecați cu o atenție aparte. Spune acest distins domn așa, citez textul original: „În

încheiere le aduc aminte unora (se știu ei care) că PRIMUL COMUNIST (subl. proprie) al lumii spunea unuia dintre apostolii săi: Petre, Petre, bagă sabia în teacă, că cine (cacofoniile sunt originale) scoate sabia de sabie va pieri”.

Am rămas stupefiat de-a dreptul... Parcă tot cerul se năruise pe creștetul ființei mele... nu-mi venea să cred ceea ce citesc, iar primul gând care mi-a trecut prin mintea mea amezată de aburii nesimțirii pe care-i întrevăd printre literele ce se desfășoară în fața mea, a fost îndreptat ca o săgeată către spusele unui mare moralist francez, Jean de la Bruyere, din cartea sa numită „Moravurile Veacului”: „A râde de oamenii de spirit - spune el este strict privilegiul celor proști...”

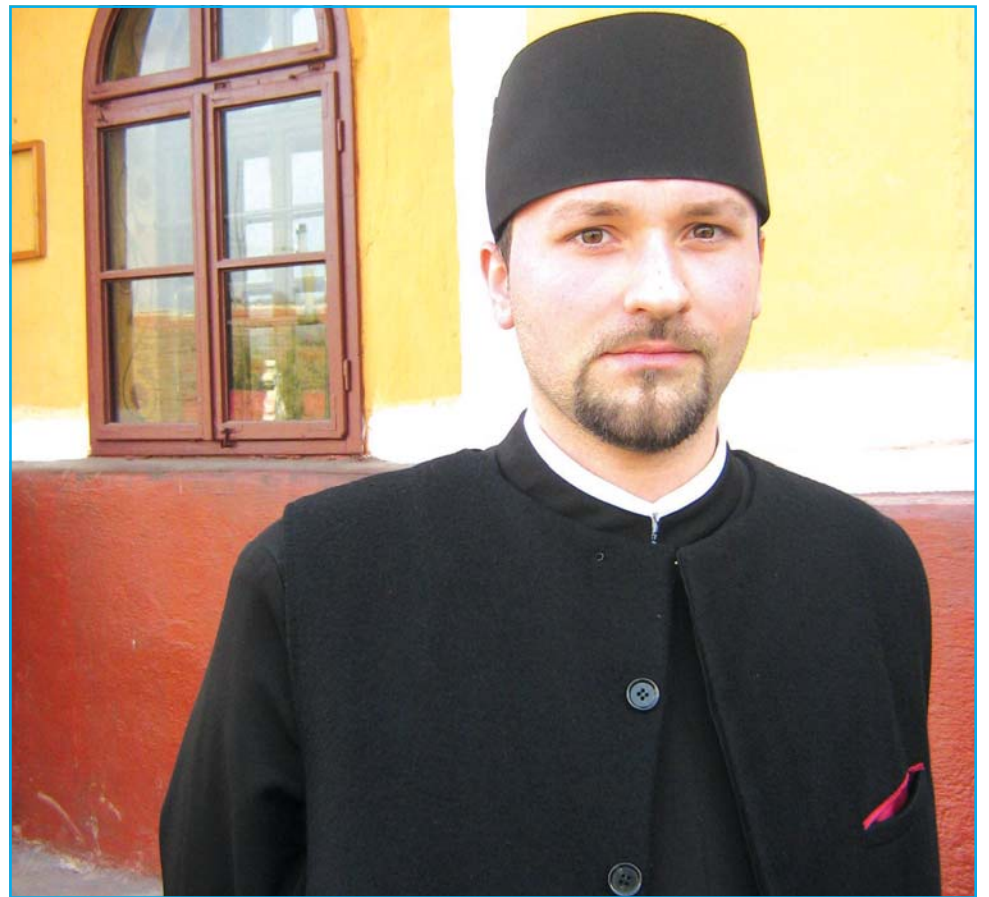
De la bun început aș dori să vă spun dragi credincioși, credincioase și cititori că firea mea nu este una care să se înflăcăreze cu una cu două... de două numere încoace stau și privesc (fără nici cea mai mică implicare) cum se scurge pe calea literei în comună un așa zis „conflict”... îl privesc din afară, nu mă implic decât poate doar cu gândul rugăciunii mele îndreptate către Marele și Milostivul Dumnezeu de a da omului acel dărușag al înțelepciunii, al înțelegerii... pentru a fi bine și liniște pentru toți.

Am fost crescut în familie de preoți, familie care mi-a dăruit cea mai de seamă moștenire: lertarea și respectul semenului. În mod sigur aș fi făcut uz de acestea și nu aș fi intervenit nici în numărul de azi (cum nu am făcut-o nici până acum, deși motive erau destule), dar citind cele citate mai sus, mi-am zis în sine: „Gata! Până aici! Totul, oricât, oricum... dar până la Hristos!”

Trecând, cu greu este adevărat, peste evidenta dorință de jignire, lezare și ofensare a unor idealuri și credințe ale mele... sau... pardon! ... ale noastre ca și popor și comunitate 99% creștină ortodoxă, de la bun început aș dori să-i transmit

pe calea literei acestui distins domn profesor (pe care nu l-am întâlnit niciodată personal), că textul de care „se folosește” - într-un mod nu tocmai digerabil - dânsul nu există în nici o Biblie ortodoxă! (de exemplu: Matei spune așa în capitolul 26, v. 52: „Întoarce sabia ta la locul ei, că toți cei ce (subl. proprie) scot sabia de sabie vor pieri.”, Marcu spune în cap. 14, v. 48: „Și răspunzând, Iisus le-a zis: Ca un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu toiege ca să Mă prindeți?”, Luca aproape identic cu Marcu, iar Ioan relatează în capitolul 18, v. 11: „Deci a zis Iisus lui Petru: Pune sabia în teacă. Nu voi bea oare paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?”), și mai mult, așa cum se poate observa din cele scrise mai sus, ce să mai vorbim de așa zisele „cacofonii originale” pe care dânsul atât de infatuos le expune, cu rânjelul și mulțumirea aceea mefistofelică a celui care descoperă „greșeala” în ceea ce alții cred a fi perfect... Stimate domnule D.P., nu știu ce Biblie v-a căzut în mâini, sau de unde v-ați inspirat, însă cred că de bun simț ar fi fost ca vorbind unui sat 99% ortodox, măcar să vă fi dat silința de a folosi o sfântă Biblie Ortodoxă... nu credeți? Sau poate cer prea mult... În mod sigur cer prea mult de la o persoană care duce ofensa la maximum, numindu-l pe Cel Care L-a înzestrat cu rațiune, cu viață și poate și cu sănătate (în nici un caz sufletească), pe Dumnezeu, cum credeți? nici altfel decât PRIMUL COMUNIST AL ACESTEI LUMI.

Din capul locului remarc o lipsă de originalitate, primul care a folosit o astfel de sintagmă fiind alt arierat sufletește: Mircea Dinescu... măcar să vă fi dat interesul de a găsi ceva nou, căci de „răsufleturi” suntem sături cu toții, dar chiar și așa v-aș întreba pe d-voastră cei care ați citit aceste cuvinte: De unde și până unde această „drăcească” - cum spunea părintele Cleopa - alăturare de termeni? De unde și până unde poți pune un Hristos care îndemna și îndeamnă și azi hăric: Credeți și vă veți mântui lângă un Marx care în

necredința lui vedea creștinismul ca opiumul societății? De unde și până unde poți încurca fericirea veșnică a împărăției cu fericirea generală falsă a unei doctrine comuniste (M.D.N.)?

Poți confunda și alinia toate acestea în momentul în care nu ești tu aliniat, în momentul în care nu ești stăpân nici pe una nici pe alta, nici pe credință nici pe necredință, nici pe tine și nici pe sentimentele tale. Numai dintr-o astfel de frustrare ideatică răvășită, căreia îi lipsește o cursivitate, un punct de sprijin, o fluiditate, un sens, se pot naște astfel de idei și concepții nesăbuite și mai ales negândite...

Eu vă doresc din tot sufletul să vă găsiți fluiditatea simțirii și a gândirii, să vă alegeți cu atenție ideile și scrisul dacă nu din respect pentru Dumnezeu, măcar din respect pentru OM și mai ales nu implicați în minoritatea greșitoare majoritatea care

se chinuie din răspuțeri să țină strâns frâiele virtuții pe drumul anevoios al vieții.

Părintele Arsenie Boca spunea că „Fiecare ateu (deși eu personal nu cred că există atei ci doar indiferenți, mai puțin sau mai mult adânciți în pasivitatea lor) și necredincios este doar un spate de către unul sau mai mulți creștini devotați misiunii lor. Cât de mulți sunt cărușii necreștinilor? Depinde de cât de multe și grele sunt păcatele lor...” Oare câți creștini adevărați sunt cocoșați de greutatea unor astfel de oameni care stau lăfăindu-se în hainele grele ale păcatelor și vorbelor nesăbuite? Însă problema știți care este? Atâta timp cât vor exista creștini adevărați răul vieții va merge, va curge, dar ce-o să se întâmple atunci când s-or termina și creștinii adevărați? Vom striga cu glas mare ca îngerul aflat în fața dezastrului: „A căzut! A căzut Babilonul (sufletul) cel mare

și a ajuns locaș demonilor, închisoare duhurilor necurate și colivie tuturor păsărilor spurcate și urâte...” (Apoc. 18,2)

Însă, să nu uităm că Dumnezeu înseamnă iertare, că a iertat un mare tâlhar, că și pe cruce fiind în agonia păcatului nostru a iertat, să nu uităm că până și Freud (marele ateu care a hulit toată viața creștinismul și pe creștini) în ultimele clipe ale vieții sale, revenindu-și ca dintr-un somn greu a zis: De ce oare abia acum realizez că totul este opera unui Logos? Însă cam târziu pentru el... oare?... sau poate nu... Iată un subiect de adâncă meditație!

P.S. „Simone, Simone, iată satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu. Iar Eu m-am rugat pentru tine ca să nu piară credința ta. Și tu oarecând întorcându-te, întărește credința lor...” (Luca 22, 31-32)

✉ Liviu-Mihail MOISIU, pr. paroh

E bine de știut

Pentru cetățenii comunei Sadu

Conform OUG nr. 57/2006 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței precum și a unor facilități populației privind încălzirea locuinței, familiile și persoanele singure cu venituri de până la 500 lei/ membru de familie, care utilizează pentru încălzirea locuinței gaze naturale beneficiază de ajutor lunar pentru încălzirea locuinței pe perioada sezonului rece respectiv, 1 noiembrie 2007- 31 martie 2008, conform legislației în vigoare.

Obținerea acestui drept se face prin dispoziția primarului, în baza cererilor tip însoțite de următoarele acte:

- Adevărită de salariu pentru toți membrii din familie care sunt angajați și cupoane de pensii dacă este cazul;
- Adevărită privind venitul agricol;
- Certificat fiscal;
- Factura de gaz a lunii precedente;
- Copie după actul de

identitate al solicitantului.

În baza OUG nr. 107/2006, de aceleași drepturi beneficiază și familiile și persoanele singure care nu au locuințele racordate la conducta de gaz metan și care utilizează pentru încălzirea locuinței lemne, realizând venituri de până la 500 lei/ membru de familie. Stabilirea dreptului la ajutorul de încălzire cu lemne se realizează o singură dată pentru toată perioada sezonului rece prin dispoziția primarului, care va conține cuantumul ajutorului acordat în funcție de venitul realizat de familie, pe baza unei cereri și declarații pe propria răspundere însoțită de documentele enumerate mai jos.

Adevărită de salariu pentru toți membrii din familie care sunt angajați și cupoane de pensii dacă este cazul;

- Adevărită privind venitul agricol;
- Certificat fiscal;
- Copie după actul de

identitate al solicitantului.

Cererile vor fi distribuite de către Primăria comunei Sadu zilnic între orele 9.00 - 12.00 iar termenul de depunere a acestora este 31.10.2007.

Mai multe informații în acest sens pot fi obținute de la Primăria comunei Sadu, Compartimentul de Asistență Socială.

Cetățenii care nu s-au prezentat la Primăria comunei Sadu, Compartimentul agricol, în vederea completării Registrului agricol pe anul 2007, sunt rugați ca până la data de 31 octombrie 2007, să se prezinte la Primărie cu cererile care le-au fost înmădate, completate, în vederea eliberării adevăritelor privind terenul și animalele deținute necesare obținerii de subvenții și obținerii ajutorului pentru încălzirea locuinței.

✉ Compartimentele de specialitate din Primăria Sadu

Informare pentru crescătorii de animale:

Fiecare proprietar de exploatație de animale sau gospodărie, are obligația de a colabora cu medicul veterinar, în vederea identificării și înregistrării animalelor din exploatația sa.

1.În cazul deschiderii unei exploatații (introducerea de animale într-o exploatație care în ultimii 3 ani nu a deținut animale) sau al introducerii de animale într-o gospodărie, proprietarul acestora va informa medicul veterinar, cu 7 zile înainte, despre această intenție.

2.Medicul veterinar va răspunde solicitării de înregistrare a exploatației în maximum 7 zile, va completa toate rubricile destinate identificării acestora conform formularului de identificare și va înregistra datele cu privire

la exploatație în Baza Națională de date, în maximum 72 de ore.

3.În cazul nașterii animalelor într-o exploatație, proprietarul va anunța în termen de 7 zile medicul veterinar.

4.Medicul veterinar va aplica crotaliile animalelor, va completa formularul de identificare și va înregistra datele cu privire la animalele identificate și proprietarul acestora, în Baza Națională de date.

5.Fiecare proprietar de exploatație, de animale sau deținătorul acestora are obligația de a notifica medicului veterinar orice mișcare a animalelor din exploatație. În acest scop proprietarul va solicita medicului veterinar eliberarea formularului de mișcare.

6.Medicul veterinar răspunde solicitării proprietarului exploatației sau a deținătorului de animale, în cel mai scurt timp, adică în (maxim 72 de ore) și

înregistrează evenimentul respectiv în Baza Națională de date în aceeași zi cu eliberarea formularului de mișcare.

7. În termen de 7 zile de la data achiziționării oricăror animale din speciile bovine, ovine, caprine, proprietarul are obligația de a anunța medicului veterinar prezența respectivelor animale în exploatație sau în gospodărie.

8. Proprietarul trebuie să permită accesul în exploatație sau gospodărie doar a animalelor identificate și care sunt însoțite de formularele de mișcare, iar în cazul bovinelor și de pașaport. Noul proprietar are obligația de a solicita medicului veterinar înregistrarea mișcării și în pașaportul bovinei cum-părate.

✉ Agenția Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor